

[Ministeren for nordisk samarbejde]

ændre budgetproceduren, og jeg vil påstå, at det er ikke ministerrådets skyld, at vi egentlig ikke er kommet længere. Årsagen er nok, at det i praksis er rimelig svært at ændre budgetproceduren, så parlamentet, Budget- og Kontroludvalget og præsidiets i tide kan nå at bearbejde budgetønsker, så de kan indpasses i et endeligt budgetforslag. Men det skorter ikke på viljen til at ændre proceduren hverken fra den danske regering eller det samlede ministerråds side.

Hr. Anker Jørgensen efterlyste de mulige løsninger vedrørende investeringer og etablering af banker i de baltiske lande. Det er rigtigt, at Den Baltiske Investeringsbank ikke bliver gennemført, som situationen tegner sig, fordi der ikke er enighed blandt de nordiske lande. Til gengæld er der en mulighed for et egentligt nordisk-baltisk investeringsprogram, som jeg har nævnt i min redegørelse. Der er tale om et fællesnordisk investeringsprogram, hvor bidragene svarer til den fordelingsnøgle, vi i øvrigt finansierer nordisk budget efter. I dette investeringsprogram indgår ydelse af teknisk bistand til etablering af nationale banker i Estland, Letland og Litauen, og derudover kan der ydes bistand til egentlige investeringsprojekter med deltagelse af nordiske virksomheder.

Hr. Anker Jørgensen spurgte også, hvornår man får noget nærmere at vide om det, og om præsidiets eller udvalgene har nogen indflydelse på det. Det skal drøftes af statsministrene i begyndelsen af sessionen i Helsingfors, nærmere betegnet den 2. og 3. marts, og der lægges op til, at statsministrene tager den drøftelse med præsidiets om tanker og ideerne og samtidig gør sig bekendt med præsidiets synspunkter. Det er min opfattelse, at statsministrene er mindst lige så positive over for at samarbejde med præsidiets som ressortministrene, så det kan kun blive godt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg ønsker stadig væk ikke ministerrådet nedlagt, så ministeren behøver ikke kigge så indtrængende på mig, når han fortæller om ministerrådet, for det ønsker Fremskridtspartiet som sagt at bevare.

Men jeg tror altså, at enten har jeg eller ministeren misforstået noget. Jeg mener ikke, at

Nordisk Råd har noget som helst med et parlament at gøre, og det var faktisk det, ministeren sagde. Et parlament kan beslutte nogle ting, det kan Nordisk Råd ikke. Nordisk Råd kan rådgive, og det er fuldstændig op til de enkelte lande, om de vil rette sig efter de råd. Der er ikke tale om, at man kan beslutte noget som helst, som man kan i de enkelte landes lovgivende forsamlinger, det er udelukkende et rådgivende organ. Og min opfattelse er stadig væk – og det er ikke for at være polemisk, jeg siger det, jeg mener det helt bestemt – at hvis Danmark vil, kan man både trække sig ud af Nordisk Råd og nedlægge Nordisk Råd.

Det er blot for at få klaring på tingene, for jeg synes, ministeren kom lidt for langt ud ved at kalde Nordisk Råd et parlament. Det mener jeg er en klar misforståelse.

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

Parlament eller ikke parlament, det er en forsamling af parlamentarikere fra flere lande, som mødes under et fælles tag og taler efter fælles regler, efter fælles dagsordener. Jeg har den dybeste respekt for, at man etablerer et system, hvor folkevalgte kan mødes og drøfte fælles problemer, jeg mener, det er noget enestående.

Jeg sagde også, at som minister kunne man godt få mærkelige tanker ved spørgsmålet om, hvad regeringen vil med Nordisk Råd. Og når fru Pia Kjærsgaard siger, at parlamentet ikke kan beslutte noget, kunne jeg som minister til tider godt ønske, at det også gjaldt andre parlamenter. Men i respekt for det folkevalgte system mener jeg, at der er en klar adskillelse – og bør være det – mellem det, regeringer beskæftiger sig med, og den frihed, man har som parlamentariker til at drøfte fælles problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.